

Toplumun menfaati kişisel menfaatlerin üstündedir

“Kamu kuruluşunda çalışan bir doktorem. Hastahane de yaptığımız ameliyatlara yanı sıra dışarı da ameliyatlarımız oluyor. Dışarı da yapılan ameliyatlarımızda bazan hastahane de artmış (hastahane nin almış olduğu bu malzemelerden ameliyatlardan sonra artmış olanlar oluyor) ya da kullanılmış malzemeleri tekrar sterilize ederek kullanıyoruz. Bu ameliyatlarımızı genellikle hastahane den daha ucuz ve ekonomisi düşük ve sosyal güvencesi olmayan hastalara yapmaktayız. Hastahane den aldığımız bu malzemeler için dînî bir yükümlülüğe düşüyoruz mu? Ya da ne yapabiliriz?”

Sağlık hizmeti veriyorsunuz. Şâfi ism-i şerifinin tecellîsi için fiilî duâ yapıyorsunuz. Mesleğiniz Peygamberlerin sünnetidir. Pîrleriniz Hazret-i Lokman Hekim (as) ve Hazret-i İsâ’dır (as). Onlar da Allah’ın izniyle hastaları iyileştirdiler, Allah’ın Şâfi ismine ayna oldular.

İnsanların dertlerine ve imdâdına Şâfi isminin yetişmesini sağlamak için yaptığınız fiilî duâlar birer ibâdet hükmündedir. İster çalıştığınız kamu kuruluşunda, ister dışarı da özel muayenehanenizde olsun, fark etmez, verdiğiniz sağlık hizmeti sizin için fiilî ibâdet hüviyeti taşır.

Fakat işimizi ve mesleğimizi İslâmiyetin ön gördüğü ahlâk prensipleri ile donatmak zorundayız. Bu prensipler, uyulduğu takdirde insanlık yapmayı da, başarıyı da, kaliteyi de, verimli hizmeti de, bereketi de, bol kazancı da, insanlarca sevmeyi ve kabul görmeyi de, Allah’ın rızâsını kazanmayı da berâberinde getirirler.

Bu prensiplerden bir kısmı şöyledir: 1-Doğruluk ve dürüstlük, 2-Tutumlu olmak, 3-İsraf etmemek, 4-Ucuz ve kaliteli hizmet, 5-Hiç kimseyi fakir de olsa, yoksul da olsa hizmetin dışında bırakmamak. Nitekim Hipokrat yemini de bu esasları âmirdir.

Şimdi, bizim de sormamız gereken sorular var: Çalıştığınız kamu kuruluşunda; kullanılan, fakat sterilize edilip yeniden kullanılabilir malzemeler atılıyor mu? Ameliyattan artan malzemeler steril şartlarda korunup diğer bir ameliyatta kullanılmıyor mu?

Sorunuza dayalı olarak şunlar söylenebilir:

1- Kamu kuruluşlarının bütün demirbaşları ve malzemeleri kamu malıdır. Yani milletin malıdır.

2- İdârecisinden personeline kamu kuruluşlarında çalışanlar, milletin malını ve malzemelerini en verimli ve en tasarruflu biçimde kullanmakla yükümlüdürler. Hiç kimse bu mallar ve malzemelerin atılmasına, israf edilmesine, elverişsiz ortamlarda bozulmasına, yok edilmesine göz yumamaz, buna müsâmaha gösteremez. Toplumun menfaatleri, kişisel menfaatlerin önündedir.

Bin dokuz yüzlü yılların başlarında Üstad Bedüzzaman Hazretleri doğuda bir üniversite kurulmasını teklif etmek için İstanbul'da pâdişaha ulaşmak ister. Fakat ulaşamaz. Zaptiye Nâzırı devreye girer: "Padişah sana selâm etmiş. Bin kuruş da maaş bağlamış. Sonra da yirmi-otuz lira yapacak" der. Bedüzzaman bu teklife kızar ve şöyle der: "Ben maaş dilencisi değilim. Bin lira da olsa kabul edemem. Kendim için gelmedim. Milletim için geldim. Hem de bu bana vermek istediğiniz, rüşvet ve susma payıdır. Eğitimi geri bırakıp, maaşı öne almanızın nedeni nedir? Neden şahsî menfaatimi milletin umûmî menfaatine tercih ediyorsunuz?" (1)

3- Eğer kullanılmamış artık ve kullanılmış fakat sterilize edilerek kullanılabilir malzemelerle steril ortamlarda daha ucuz hizmet verme imkânı doğuyorsa; bunun yine söz konusu kamu kuruluşunda yapılması, bu konuda yetkililerin iknâ edilmesi ve var olan engellerin aşılmasına yardımcı olunması daha efdal bir çalışma olur. Meselâ hastane bünyesinde böyle malzemelerle ayrı bir ünite oluşturulup, fakir, yoksul, muhtaç ve kimsesiz hastaların bu üniteden faydalandırılması sağlanabilir.

4- Aynı ucuz veya ücretsiz hizmeti, aynı malzemelerle sizin dışarıda vermeniz de mümkün. Fakat, bundan maddî menfaat sağlamanız doğru olmaz. Ancak hastanece kullanılmayan bu malzemeleri kamunun sadakası sayıp; siz de kendinize düşen el emeğini sadaka niyetine sarf ederek, ücretsiz hizmet verebilirsiniz.

Bununla berâber, her ne kadar kullanılmayanlardan olsa da, kamu kuruluğu malzemelerini kuruluğun dışına çıkarmakla yanlış anlaşılmaya kendinizi hedef etmiş olacağınızı unutmamalıdır.

Dipnot:

(1)İki Mekteb-i Musibetin řehadetnâmesi, (Osm.), s. 54.